

Gyula, 1901. augusztus 16. – Gyula, 1979. február 4.

Iparoscsaládban született, apja cipésmester volt. A négy polgári után cipésmesterséget tanult, majd magánúton elvégezte a négy középiskolai osztályt is. Eleinte szakmájában dolgozott, cipőkereskedést nyitott, majd 1940-től gyümölcsöséből és méhészkedésből tartotta fel családját. 1918-1919-ben nemzetőr, majd vöröskatona volt, részt vett az észak-magyarországi és tiszántúli honvédő harcokban. 1919-1920-ban a román hatóságok szülőhelyére internálták. Az 1920-as években a Dénes István vezette Magyarországi Földműves- és Munkáspártja medgyesegyházi szervezetének titkára volt. 1932-ben belépett a Független Kisgazdapártba, a községi pártszervezet elnöke, 1935-től az országos nagyválasztmány, 1935-től az intézőbizottság tagja volt. Az 1939. évi országgyűlési választásokon a párt Csanád, Arad és Torontál vármegyei listáján pótképviselővé választották. Az 1930-as évek végétől állandó rendőri felügyelet alatt állát, 1943. augusztustól katona volt. 1944 őszén újjáalakította az FKGP községi szervezetét, ismét elnökké választották, 1945 és 1947 között a párt Csanád vármegyei szervezetének alelnöke volt. 1945. november 4-én a Csongrád és Csongrád vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották, 1947. augusztus 31-én az FKGP országos listájáról ismét képviselő lett. 1946. szeptember 7-én ismét bekerült a párt országos intézőbizottságába, 1947. február 1-jétől az FKGP főtítkárhelyettese és a politikai bizottság tagja, 1947. június 4-étől szeptember 12-ig a párt főtítkára volt. A párttagságot felülvizsgáló öttagú bizottság tagja, részt vett a párt választási bizottságának munkájában is. 1947. október 10-én az országgyűlés egyik alelnökévé választották. 1947. szeptember 12-étől az FKGP alelnöke, de a Politikai Bizottságba csak 1948. április 17-én választották be. 1948 tavaszáig a párt érdekkörébe tartozó Magyar Árubeszerzési és Fogyasztási Szövetkezet igazgatósági tagja volt. 1948. november 16-án a politikai helyzet alakulása miatt lemondott párt és állami megbízatásairól, mandátumáról való lemondását 1948. december 16-án vette tudomásul az FKGP Politikai Bizottsága, ezt 1949. január 17-én a parlamentben is bejelentették. Az 1950-es években szülőhelyén kuláklistára tették, zaklatták és meghurcolták. 1956 októberében hozzákezdett a Független Kisgazdapárt újjászervezéséhez. 1958-ban háromévi felfüggesztett és egyévi, börtönben letöltendő szabadságvesztésre ítélték. 1960-ban belépett az akkor megalakított helyi termelőszövetkezetbe, 1966-ban betegsége miatt leszázalékolták.